

Miren vostés, sap que és açò? Açò és Almoradí. Vosté ha estat en Almoradí en meitat del problema que van tindre d'inundacions? Jo no el vaig vore per ahí.

Miren, sap què és açò? Açò una carretera Algorfa-Almoradí. Vosté va estar per ahí en meitat de la DANA? Jo no el vaig vore per ahí.

Mire vosté, sap què és açò? Açò –sí senyora, jo vaig estar efectivament– és Orihuela. Vosté va estar per allí en meitat de la DANA? Jo no el vaig vore per ahí.

Diga'm pobles com Callosa, com Orihuela, com Almoradí, que no tenen dret a una ajuda per rehabilitar els seus pobles. Diguen-li-ho a la cara, i aleshores parlem.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor vicepresident.

Senyories, continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula, en nom del Grup Parlamentari Compromís, el síndic l'il·lustre diputat Fran Ferri al president del Consell.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies.

Senyor president, hui des de Compromís li preguntem pels reptes que tenim per davant, reptes com la pandèmia, superar-la, fer front a la crisi social o a l'emergència climàtica. Són reptes importants. El que fem o deixem de fer afectarà o definirà les vides de milions de persones.

I hui, després del que estem vivint en les últimes setmanes, vull començar amb un missatge clar: ho podem fer millor, senyor president, ho hem de fer millor.

Els reptes que tenim per davant són molts i molt complicats. Però no és la primera vegada. En 2015 no teníem una pandèmia, però havíem de fer front a reptes igualment complicats i difícils, i els vam superar amb èxit: una corrupció generalitzada, sistèmica, que havia afectat la nostra autoestima com a poble. I saben què passa? Que quan eixim ara de la nostra terra ja no ens pregunten per corruptes comptant diners en un cotxe o pels diners furtats de la visita del Papa.

També patíem una crisi social sense precedents, una pobresa rècord, un sistema de dependència i polítiques socials totalment desmantellades. I saben què? Hui liderem la inversió en polítiques socials de tota Espanya.

Teníem una sanitat privatitzada, que deixava fora a milers de valencians, que ofegava a milers de persones amb el copagament. I saben què? Vam decidir salvar la vida de totes les persones possibles amb la sanitat universal.

Patíem també un sistema educatiu en ruïnes, muntat per aquells que entenen l'educació com un negoci. I saben què? Ens uns anys li hem pegat la volta: tenim llibres gratuïts, hem baixat les ràtios, hem contractat milers de professors i estem acabant amb els barracons.

Podria continuar, senyor president, durant hores, parlant de tot el que hem aconseguit, durant hores, perquè n'hem fet moltes. Però hui m'agradaria parlar de com ho hem aconseguit. Perquè totes eixes polítiques que ha aconseguit el Botànic no són el resultat d'una persona molt, molt llesta, que tenia la veritat absoluta, són el resultat de molts punts de vista en comú, són el resultat del diàleg, són el resultat del respecte. Totes eixes polítiques que han millorat la vida dels valencians i de les valencianes també són el resultat d'una manera de fer política diferent, perquè el «com» determina moltes vegades, la majoria d'elles, el «què».

Per això, en un context com l'actual, amb la pandèmia, amb tot el que està patint la gent, amb la incertesa que tenen les famílies, precisament en este moment no ens podem permetre fallar, no tenim dret a fallar, i fallem precisament quan abandonem els principis que ens han permés arribar fins ací.

Jo ho sent, però no estic d'acord amb aquells que diuen que en un moment com l'actual no importa com es prenen les decisions. Jo he dit precisament que en un moment com l'actual és més important que mai prendre les decisions, i prendre les millors decisions possibles, i per això és important el «com». *(Aplaudiments)* Això no s'ha aconseguit a soles, sinó amb la cogovernança.

Senyor president, com ja vam demostrar en 2015, governem millor quan ho fem en equip. I açò no és una reflexió individual, ni és un tema d'una persona ni és una qüestió de diferents personalitats, com de vegades s'intenta vendre. Hui expresse la posició col·lectiva de 17 diputats i diputades de Compromís, dels nostres consellers i les nostres conselleres. M'atreviria a dir que expresse la posició col·lectiva des del primer fins a l'últim simpatitzant, no ja de Compromís, sinó del Botànic. Governem millor quan ho fem en equip.

Miren, abans el portaveu de la dreta parlava de la reforma fiscal. Saben què els ha molestat tant que arribarem a eixe acord en el si del Botànic? No és ja que vullguen defensar el 0,6 % dels contribuents més rics o el 0,2 % dels valencians més rics, el que els ha enfadat és que hem demostrat que el Botànic té futur i pot continuar millorant la vida de les persones. I saben com hem arribat a eixa proposta acordada entre Compromís, PSOE i Unides Podem? Compartint els nostres punts de vista, aportant cadascú la seua visió, escoltant els altres; en definitiva, treballant en equip.

El mateix ha passat als pressupostos generals de l'estat. Treballant en equip entre el govern del Partit Socialista i gràcies a les aportacions de Compromís arribaran més diners i més inversions a la nostra terra, vora cinc-cents milions d'euros més.

Quan treballem en equip, es beneficien els valencians i les valencianes i la dreta ràbia. Quan no treballem en equip, la dreta es frega les mans.

Miren, algú es pot fer trampes al solitari, però ací hi ha dos opcions: o Botànic o dreta; o Botànic o obrir les portes de

la governabilitat al feixisme, (*aplaudiments*) com ja han fet a Múrcia, com ja han fet a Andalusia, com ja han fet a Madrid. I, miren, senyories, eixe escenari seria lamentable per a la gran majoria dels valencians i les valencianes, però seria una catàstrofe especialment per a alguns de nosaltres, per a les dones, per a les persones LGTBI, per a la classe treballadora.

Ens juguem molt i per això, precisament ara, no és el moment d'abandonar el que ha funcionat i la forma de fer del Botànic. Precisament ara, amb els reptes que tenim, el que cal, senyor president, és governar en equip perquè així, senyor president, com li he dit, ho farem millor.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Després de la pregunta formulada pel síndic del Grup Compromís, escoltarem la resposta del president del Consell, al qual done ja la paraula perquè pugua respondre.

President, té vosté la paraula.

Quan vosté vullga, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Com vosté sap, la pandèmia... ha canviat tot per al nostre país. Nosaltres estàvem, efectivament, veniem d'una situació molt difícil i l'hem superada. Hem anat, amb molts entrebancs, avançant. I és ben cert que, a més a més, el Botànic va passar per la revalidació dels ciutadans que, al final, són els qui decidixen i això és una qüestió bàsica. Per això, se poden dir moltes coses, se pot plantejar el que se vullga, clar, això és la democràcia i per a això està el parlament, però la realitat, al final, és que els ciutadans decidixen. I, per tant, l'èxit del Botànic en la primera legislatura fou, entre altres coses, que vam governar per a tots i per a totes i eixe és un element fonamental i vam governar des de la lleialtat.

Poden hi haver diferències? Han hi hagut diferències sempre i les continuarà hi havent perquè del que es tracta és de gestionar la diversitat i això és així. Però jo crec que el que s'ha fet en este temps ha estat extraordinàriament important i així ho validen els ciutadans quan se'ls pregunta. I en tot el que ha estat la gestió de la pandèmia els ciutadans valoren que la gestió del govern valencià ha estat positiva. I això ha sigut de tot el govern valencià, cada u ha fet allò que li pertocava fer.

El president de la Generalitat ha d'assumir la seua responsabilitat, no pot defugir de la seua responsabilitat. I això ho vaig a continuar fent, com cada conseller i cada vicepresident farà allò que li correspon. I jo estic content i satisfet de la gestió que fan cada u d'ells.

Però és veritat que este adversari invisible ens ha dut a una situació molt complicada. 2.200 valencians i valencianes,

malaauradament, no estan ja entre nosaltres. I la resposta de la Generalitat és, sense dubte, més i més eficaç estat del benestar, enfortir la sanitat, l'educació, els serveis socials. Això és el full de ruta que hem mantingut des de la primera legislatura i que continuem mantenint ara. Perquè l'important és el què, també el com, però el què és fonamental. Això ho hem après des del principi i és veritat. I això és el que hem anat fent tots junts.

Imagine's vosté, per un moment, que haguera arribat la COVID i haguérem tingut nosaltres ací..., no haguérem tingut sanitat universal, haguérem tingut els copagaments dels medicaments, haguérem continuat a quaranta punts de la mitjana de protecció social, en retallades en el personal sociosanitari, en un sistema fiscal que penalitzava les classes popular. És, efectivament, això que vosté ha dit que hem fet ha ajudat, d'una manera extraordinària, a fer front a esta situació, esta situació que és molt complicada.

Però, al marge d'això, a més, tenim un altre problema i és que no només es tracta de com combatre la pandèmia i com buscar la reactivació, sinó que tenim els problemes estructurals que tenim la societat valenciana i això encara no hem pogut anar al fons de la qüestió.

Perquè la societat valenciana tinga futur, per a construir eixa societat inclusiva, que la gent tinga ocupació, necessitem fer front a les polítiques estructurals. Nosaltres estem encara sis punts per baix de la productivitat espanyola i tenim dotze punts menys de renda *per capita*. El que està clar és que per a aconseguir eixa convergència que hem aconseguit en la via d'allò públic, que ho estava diguent abans el conseller, que s'ha aconseguit la convergència en la mitjana de despesa, encara no en totes les conselleries, però s'està avançant, el que és cert és que, al marge de..., encara en estos moments tenim un problema estructural gravíssim.

I, per a augmentar els salaris, que els tenim per baix de la mitjana nacional, per a augmentar les pensions, que les tenim per baix de la mitjana nacional, necessitem reformes que facen possible estos canvis. I, per això, són fonamentals els fons europeus, per això és fonamental tindre una estratègia de recuperació. I això és el que hem de treballar junts i ho hem de fer també en el màxim consens possible.

I és evident que el bàsic és el del govern, però jo, des del primer moment, he pensat que d'esta hem d'eixir junts tots els valencians i valencianes i que tot el món té una part que pot aportar, encara que discrepem en moltes coses. Perquè el que ens juguem ara, en estos mesos, és fonamental, és fonamental perquè ara anem a tindre dos pressupostos potents: el pressupost general de l'estat que, per primera vegada, com vosté molt bé deia, reconeix algunes de les velles reivindicacions de la Comunitat Valenciana; i, en segon lloc, tenim un pressupost de la Generalitat, el més important de la història, el més important de la història de la Generalitat, (*aplaudiments*) i un pressupost que ha fet el govern i que han fet vostés, en un govern en què han presentat esmenes tots junts, perquè d'això es tracta, d'enfortir el que és el projecte comú de valencianes i valencians i crec que el camí és el correcte.

I acabe dient i reafirmant, com diu vosté, una qüestió. Les coses sempre es poden fer millor. Jo l'únic que li garantisc és la meua voluntat perquè les coses se facen millor.

Gràcies. (*Aplaudiments*)